

Voedsel voor de geest

Wij leven in een tijd waarin wij tweeten en met Facebook ons geëtaleerde gedachtegoed verspreiden via smartphoneapplicaties, onderwijl in uggs, of anderszins modieus, flanerend in het dorp.

De moderniteit is niet enkel besteed aan adolescenten. Zo kan men in het Lunterse Buurtbos of op de Hoge Veluwe nordic walkende vijfenzestigplussers aantreffen die online via Spotify meeblèren met scabreuze rapteksten tijdens een stiltewandeling voor pensionado's.

Onze garnizoensstad van weleer schrijdt met zevenmijlslaarzen de eenentwintigste eeuw in. Het recente teloorgaan van de militaire conjunctuur is voor sommigen tenhemelschreiend, anderzijds accelereert het de toekomstvisie op Ede-Oost.

Een florissante onderwijscampus, de herverkaveling van het ENKA-terrein, het prestigieuze World Food Center en een hiermee gepaard gaande ontsluitingsstructuur van het spoor- en wegennet: me dunkt, voorwaar geen sinecure!

In camouflagetenue kan men nu paintballen met oud-collega's, een proeve nemen van een streekproduct bij de Heidebrouwerij, om zich daarna te goed te doen aan een croustillante steenovenpizza.

Zelfs de cultuur krijgt hier een bruisende impuls. Al was het 8Bahn dancefestival nochtans een doorslaand succes, de gerieflijker klanken van a-capellakoren in het Akoesticum zullen de honderdtwintig decibel ten enenmale niet evenaren.

Toch is er heden ten dage ook de realiteit van jobstijdingen en crisissfeer. Het louter bestaan van de Voedselbank is het summum van deze malaise. Het altruïsme van velen is essentieel om dit tij te keren, zodat eenieder kan genieten van een weids, modern en welvarend Ede.